

ଟିକିଟିକି

ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର

ଟିକିଟିକି ଟୋପା ପାଣିରେ
ଦିଶୁ ନାହିଁ ସିନା ଆଖିକି
ଟିକିଟିକି ଧୂଳି କଣିକା
ପାହାଡ଼, ପଡ଼ିଆ, ନଗର
ଗୋଟିଗୋଟି କେତେ ଗଛରେ
ଏତେ ଲୋକହିତ ସାଧୁଛି

ଟିକିଟିକି କୋଟି ତାରକା
ରାତିର ଅନ୍ଧାର ବିନାଶି
ଲବେଲବେ ଦୟା ହୃଦୟ
ସେ ଏକା ବୋଲାଏ ଜଗତେ
ପଦ୍ମ ପଦକଥା ମଧୁର ଯେହୁ
ପରକୁ ଆପଣା କରି ସେ

ଟିକିଟିକି କାର୍ଯ୍ୟେ ସୁଗତି
ତେବେ ସିନା ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ପିଲାଏ

ଗଜା ହୋଇଛି ସିନ୍ଧୁ,
ତାର ଅସଂଖ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ।
ମିଶି ହୋଇଛି ଧରା,
ସବୁ ଧୂଳିରେ ଗଢ଼ା ।
ପରା ତିଆରି ବନ,
ଏତେ ବାଣ୍ଟୁଛି ଧନ ।

ଫୁଟି ଗଗନେ ନିତି,
ତୋଫା କରନ୍ତି କ୍ଷିତି ।
ଦେଇ ପାରେ ଯେ ନର,
ଦୟାମୟଙ୍କ ଚର ।
ଭାସଇ ମୁଖେ,
ବାନ୍ଧି ପାରଇ ସୁଖେ ।

ଯେବେ ଦେଖାଇ ପାର,
ଜନ୍ମ କରିବାସାର !